

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstinget. N° 69.

Niende Session.

31te Møde.

Mandagen den 23de Novber.

(Fortsat.)

Ordføreren (fortsat): Her kan ikke være — og det vilde vist den ærede Landstingsmand, som har været med at give os Grundloven, heller ikke ønske — lutter lærde og talentfulde Folk i Thinget, og altsaa maa han være overbærende mod os, der gjøre det saa godt vi kunne, om end ikke saa logisk og blomstrende, som han kan. Jeg troer, at ethvert Medlem af Thinget har forstaaet os, og det er Hovedsagen, om vort Sprog end ikke er saa blomstrende, som den ærede Landstingsmands. Vor Betænkelse gjælder de høie Udgifter, der skulle lignedes paa endeel Medborgere, og vi formene, at der ikke skeer nogen Skade derved, at Loven bliver udsat nogen Tid. Den ærede Viceformand maa ogsaa lægge Mærke til, at vor Betænkning er freven, førend den ærede Minister holdt sit Foredrag idag; den er foranlediget ved hans Foredrag under første Behandling, og vi vare derfor af den Overbeviisning, at der ikke vilde gaae mange Aar hen, inden det vilde blive bestemt, hvilken Deel af den omhandlede Commune der vilde komme ind under Kjøbenhavn. Under denne Forudsætning var det vort Ønske, at Sagen skulde udsættes; det vilde da kunne afgjøres med Sikkerhed, hvem der skulde deeltage i Omkostningerne, og navnlig maatte da hele Kjøbenhavn komme til at tage Deel deri. Jeg kan altsaa ikke antage, at der er noget Betænkligt i at udsætte denne Lovs Fremme for Diebliftet, især da jeg maa holde fast ved, at vi have

Loven af 19de Marts 1854 til ifølge den deri indeholdte Bemyndigelse at standse den Skandale, som den ærede Viceformand mener der finder Sted i det omhandlede District.

Lehmann: Det gjør mig ondt, hvis jeg skulde have givet Anledning til personlige Bemærkninger. Hvis jeg virkelig har forsvaret Lovforslaget med mere end almindelig Barme, saa er det fordi jeg fandt, at der var en Forpligtelse tilstede til efter yderste Gyne at støtte et Lovforslag, som er fremlagt for at indfri et Løfte, som jeg har foranlediget fra vedkommende Ministers Side, og det, hvad jeg efter Alt hvad der foreligger, maa antage med Thingets fulde Samstemmen. At Lovudkastet under disse Omstændigheder fordrede en ivrig Understøttelse, forekommer mig ganske klart, og det saameget mere, som en Udvalgs Majoritet, der er 4 a 5 Medlemmer, har indstillet det til Forfæstelse. Jeg skal til hvad jeg har anført sige et Par ganske smaa Bemærkninger for overhovedet at have nogle Misforstaaelser, der finde Sted. Naar det er sagt, at Udgifterne til Bygningsinspecteuren skulde paaalignes Beboerne i det omhandlede District, saa maa man dog lægge Mærke til, at samtidig hermed skulle samtlige Sporiter flyde ind i Communeskassen, og jeg haaber, at dermed — det er ialfald under Forhandlingerne bemærket af den ærede Justitsminister — ville Udgifterne til Bygningsinspecteuren rigeligt blive dækkede, og in specie sjaaar det jo i Vedkommendes Magt at bestemme, at han skulde lønnes af Sportlerne. Hvad der dernæst er anført om Reciprocityten, troer jeg ogsaa beroer paa en Misforstaaelse. Jeg har opfattet det saaledes, at naar Districtet blev indlemmet i Kjøbenhavns